

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 229

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΙΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας εία μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπι τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1883.

Σήμερον εἶνε ἡμέρα κυριαρχίας. Ὁ ἀθάνατος Δῆμος τοῦ κωμφοδοποιῦ Ἀριστοφάνους πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ ὑπηρετήν τῆς ἐμπιστοσύνης του· ὁ ρητινίτης ἐργάζεται ἤδη πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἡ αὐτοῦ βρακοφόρος Μεγαλειότης, ὁ Λαὸς παρουσιάζεται σήμερον ἐν ὄλῃ τῇ λαμπρότητι τῆς παραστάσεώς του· σήμερον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατστήσῃ εὐτυχεῖ τὸν κ. Σούτσον ἢ τὸν κ. Μελάν ἢ τὸν κ. Φρεαρίτην καὶ νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ἀφανείας τῶν δύο ἢ τρεῖς πρέδρους καὶ δεκαοκτὼ συμβούλους. Εἶνε τῷ ὄντι ἡμέρα πανηγύρεως ἢ σήμερον οἱ πάντες εἶνε σήμερον ἴσοι· ὁ κ. Καλλιγᾶς εἶνε ἴσος μὲ τὸν κρεοπώλῃν Σπαθοκοκκαλᾶν καὶ ὁ κ. Δαμαῖ' ἄς ἴσος μὲ τὸν ἱεροψάλτην τῶν ἁγίων Ἀναργύρων. Ζήτησαν αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ καὶ οἱ προασπισταὶ αὐτῶν! Ὁ «Ἀσμοδαῖος» αἰσθάνεται σήμερον τὴν ἀνάγκην νὰ θέσῃ σκοῦφον κόκκινον καὶ νὰ ἐξέλθῃ κατὰ τὸν συρμὸν τῶν sans-culotte εἰς τὰ δικάφορα τμήματα τῆς πόλεως ὅπως εὐφρανθῇ ἐν τῷ θεάματι τῆς κυριαρχίας.

Τὰ προσόντα τῶν υποψηφίων εἶνε ἄπειρα· διὰ τοῦτο δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ τὰ ἀπαριθμήσωμεν· ἀλλ' ἄρκει εἰς αὐτοὺς καὶ τοῦτο μόνον τὸ προσόν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ τιμηθῶσι διὰ τῶν φίλων τῶν ἐκλογέων καὶ χάριν τῆς τιμῆς ταύτης θυσιάζουσι καὶ ἡσυχίαν καὶ χαρακτῆρα καὶ χρήματα. Ὁ Δῆμος εἶνε πάντοτε τὸ χαϊδευμένον καὶ κακότερον γερόντιον τοῦ Ἀριστοφάνους, τὸ ὁποῖον χρειάζεται περιποιήσεις καὶ κολακείας καὶ φρεναπύτην διὰ νὰ πρέξῃ τὴν εὐνοίαν του· οἱ ἀρχαῖοι δημαγωγοὶ ἀνεγίνωσκον χρημοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, οἱ νεώτεροι ἐκδίδουν προγράμματα καὶ ἐφημερίδας. Ἀνάλογα πολιτεύματα, ἀνάλογος πολιτικὴ· οὐδὲν ὑπάρχει νεώτερον ἐν τῷ κόσμῳ τῷ ἑλληνικῷ.

Καὶ ἔπειτα τίς δὲν συγκινεῖται ἐνώπιον τῶν διαδηλώσεων; εἶνε μεγάλη εὐχαρίστησις νὰ βλέπῃ τις τὰ ὄρατα κορμιά τῶν

τέκνων τοῦ λαοῦ, τὰ μὲν ἀνευ ὑποδημάτων, τὰ δὲ ἀνευ πύλου, μὲ τὸ ὑποκάμισον ἐπὶ τῆς ράχους καὶ μὲ τὴν πρασινοκόκκινον ζώνην, ὅτε μὲν νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδός, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν δύο, μὲ τὰς ἀναπεπταμένας χειρονομίας καὶ μὲ φυσιογνωμίας τοῦ θεοῦ τῶν καπηλείων, ζητωκραυγάζοντα, χειροκροτοῦντα, βλασφημοῦντα, ἄδοντα, ἀπειλοῦντα σκώπτοντα καὶ σκωπτόμενα. Ὅλα ταῦτα μόνον ἡ λαὸς δύναται νὰ τὰ κάμῃ· ὁ λαὸς ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ λέοντος, τὸν μυαλὸν τοῦ βοῦς καὶ τὴν ἀπλότητα παιδίου.

Ἡ θέα τοῦ τοιοῦτου λαοῦ δὲν δύναται ἢ νὰ εὐφρανῇ τὰς ὑψηλὰς διανοίας. Ἐν μέσῳ τοσούτου θορύβου ἡ ἀηδία τῆς ζημαγωγίας παρέρχεται σχεδὸν ἀπαρατήρητος· τὰ πάντα γίνονται ἱερὰ καὶ ἁγία· οἱ ἐκλογεῖς πιστεύουσιν ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἐκλεξιμῶν καὶ οὗτοι πάλιν ἔχουσι τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶνε τὸ ὄνειρον τοῦ λαοῦ καὶ οὐδέποτε κινδυνεύουσι νὰ ἀπολέσωσι τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ. Οὕτω παρέρχεται ὁ χρόνος ἐν μέσῳ μέθης καὶ αὐταπάτης, μέχρις ὅτου ἔλθῃ καὶ ἡ σειρὰ τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων τῆς κοινῆς γνώμης τὰ λαντεύσεων ἡ Πατρίς ὡς πνιγόμενος ἐν θαλάσῃ ὑφώνει τὴν κεφαλὴν ἢ βυθίζεται καὶ οὐδέποτε φθάνει εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς σωτηρίας.

Ὡς Ἕλληνας καὶ ἐγὼ καυχῶμαι καὶ θαυμάζω τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου. Εἶνε τῷ ὄντι ἱερὰ αἱ ἐλευθερίαι μας, αἵτινες ἐπροίκισαν τὸ δημόσιον ταμεῖον μὲ τετρακόσια ἑκατομμύρια χρῆμα, αἵτινες κατέστησαν τοὺς δήμους θεσμοὺς διαφθορᾶς καὶ φαυλοῦτος καὶ ὄργανα τῆς πολιτικῆς, αἵτινες μετέβαλον τὸ ἐν τρίτον τῶν κατοίκων εἰς κλέπτας καὶ φονεῖς ἢ εἰς θύματα, αἵτινες κατέστησαν τὸν στρατὸν ὀλιγαριθμότερον τῶν δημοτικῶν συμβούλων τοῦ κράτους, αἵτινες ἐνίσχυσαν ὅλα τὰ φαῦλα πάθη καὶ μετέβαλον τὴν ἀγαπητὴν μας γῆν εἰς παράδεισον Ἀδθηριτῶν. Ζήτη ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ!

ΤΡΙΚΟΤΗΣ.